

en Snaps til deres Mad, men som dog ere meget gode og brave Mennesker alligevel. — Dernæst ved jeg ikke rettere, end at Brændevin kan være og blive en Nødvendighed for mangfoldige Mennesker i samme Grad som Kaffe eller Te, der ikke kunne siges at være absolutte Livsfornødenheder, men man har vænnet sig til at bruge det. — Den højtærede Minister sagde, at han beklagede i høj Grad, at Folk drak Brændevin. Jeg tror alligevel, at naar den højtærede Minister tænker sig om, vil han dog ikke ønske, at Folk skulde holde op at drikke Brændevin, thi saa faar han for lidt Penge i Kassen. Jeg tror heller ikke, at det er hans Mening, at en saadan Lov skulde virke i Retning af at vænne Folk af med at drikke Brændevin, eller at han selv venter at faa færre Penge ind, hvis denne Lov kom. Han siger nok i Anmærkningerne, at det ikke er sikkert, at vi faa saa mange Penge ind, idet Forhøjelsen af Skatten vil bevirke en Nedgang i Forbruget. Men vi kunne vel blive enige med hinanden om, at denne Forhøjelse vil føre omtrent til det samme Forbrug i Fremtiden som hidtil; maaske der i Begyndelsen kan komme en øjeblikkelig Nedgang, som snart vil falde bort, ligesom det blev Tilfældet med Ølskatten. Men vi have jo i øvrigt Erfaringer i saa Henseende. I de sidste 20 Aar er En-gros-Prisen paa Brændevin gaaet op og ned med 12 Øre, altsaa den har til sine Tider været 12 Øre højere end til andre Tider, og dog har denne Prissfæskel ikke bevirket nogen kendelig Forandring af Forbruget, det har stadig været det samme. Det Beløb, der er indkommet gennem Brændevinsafgiften, har ligget omkring 3 Millioner Kroner Aar efter Aar, et Aar har det været lidt over, et andet Aar lidt under 3 Millioner. Vi have altsaa Erfaring for, at en Stigning i Prisen paa 12 Øre ikke har gjort nogen Forandring i Forbruget. Nu er der ganske vist Tale om 15 Øre, men jeg tror heller ikke, det vil gøre synderlig Forskel, og jeg antager heller ikke, at den højtærede Finansminister venter nogen Forskel. Han haaber nok paa, at omtrent de samme Penge komme ind. Dette, at udtale en Beklagelse over, at Folk drikke Brændevin, synes jeg ikke, den højtærede Minister skulde indlade sig paa fra Ministerbordet, thi jeg antager, at Mængden af dem, der drikke Brændevin, kunne være lige saa hæderlige og brave Mænd, som den højtærede Minister og jeg kunne være det.

Jeg vil saa kun sige et Par Ord med Hensyn til Kompensationen. Man taler i høje Toner fra forskellige Sider — de

enkelte Udtalelser skal jeg lade ligge — om den store Nødvendighed og den store Velgerning osv., der skal ligge i, at man kompenserer Nedgangen paa Toldsatserne med en forhøjet Brændevinsskat. Det er mig umuligt at forstaa det. Selv om man vedtog Toldfrihed paa Petroleum og Ris og lignende, hvad Regeringen jo ikke har foreslaaet, men selv om Regeringen nu foreslog det og sagde: Saa tage vi det samme Beløb ind paa en forhøjet Brændevinsafgift, saa er det mig umuligt at forstaa det retfærdige i dette. Det er mig umuligt i Henhold til de Betragtninger, jeg gjorde gældende forleden, da vi behandlede Toldloven, at forstaa, hvilken Interesse det kan have for den almindelige Mand, at man siger til ham: Nu maa du have den Ting, som du bruger i din daglige Husholdning, fri for Skat, men denne anden Ting, som du ogsaa bruger i din daglige Husholdning, maa du svare Skat af. Det er ham ligegyldigt, enten han svarer Skat af det ene eller af det andet. Det har ingen Indflydelse paa hans Stilling i det hele. Men det er jo ikke en Gang det, man vil gøre her; nej, den højtærede Minister foreslaar at bevare Skatten paa virkelige Livsfornødenheder, og saa siger han, at han vil gaa ned med 3 Millioner — det fastholder han, hvad vi i saa Henseende ere blevne enige om — ved Toldskatterne paa Industriens Raaprodukter, Kul, Jærn og Metaller; men denne Nedgang paa 3 Millioner paa Kul, Jærn og Metaller i det hele taget vil han dække med en forhøjet Brændevinsskat. Jeg kan ikke tro alligevel, at nogen — selv ikke det ærede Medlem for 9de Kreds (Neergaard), som kendte saa meget til Vælgerbefolkningen og var meget mere fortrolig med den end jeg — for Alvor kan mene, at det er et Standpunkt, som lader sig forsvare blandt Vælgerbefolkningen, at komme hjem til den og sige: Nu ere vi gaaede ned paa Industriens Raaprodukter med 3 Mill. Kr., men det have vi lagt paa Brændevinen. Jeg tvivler om, at nogen for Alvor kan tro, at det vilde blive godt modtaget.

Jeg skal, som sagt, ikke komme videre ind paa de Bemærkninger, der ere gjorte fra forskellige andre Sider. Over for det ærede 3dje Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) og det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds havde jeg adskilligt at bemærke, men det kan jeg gerne lade ligge — der er kun en enkelt Bemærkning, som jeg gerne vilde slutte med over for det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling). Han